

meget betydelig Ulempe for en Kommune at faae en af sine Hovedadgange overflaaret i Niveau, og hvis altsaa Kjøbenhavns Kommune kan undgaae dette, vil den se at gjøre det, selv med Opoffrelse af den gamle Jernbanevold, som dog, naar Alt kommer til Alt, ikke er noget saa stort Offer. Maatte det endnu være mig tilladt med Hensyn til Spørgsmaalet om Bevillingen af 1 Million Kroner til Driftsmateriel, at erindre ærede Medlemmer om, hvad der er oplyst i Landstinget, at der f. Ex. er fremkommet et Andragende fra en Teglværkseier i Nordsjælland om, hvorvidt han kunde faae et vist Kvantum Mursten befordret til Hovedstaden, hvortil Jernbaneselskabet svarede, at det ikke havde Bogne dertil, og at han selv maatte anskaffe Bogne, hvis han ønskede at faae Murstenene befordrede. Et lignende Andragende er kommet fra 4 andre Teglværkseiere, men Jernbaneselskabet har været aldeles ude af Stand til at opfylde de Krav, der saaledes bleve stillede. Fremdeles er det et meget praktisk Tilfælde, som ofte indtræffer, at der ligger Skibe, som skulle lades med Korn, og som ikke have en komplet Ladning, men meget let kunde kompletteres med mindre Partier, der lige omkring i Kjøbstæderne og paa Landet. Saafremt Jernbaneselskabet strax kunde befordre saadanne mindre Partier, kunde Skibene faae fuld Last og seile; men det er klart, at et Skib, der ligger seilfærdigt og halvt tilladet, ikke kan vente, indtil Jernbaneselskabet maaste efter Ugers Forløb faaer Leilighed til at befordre disse Partier Korn, og det, der vilde være heldigt baade for Kjøber og Sælger, vil altsaa ikke kunne ske, naar det sjællandske Jernbaneselskab mangler Materiel. Dette er kun enefte Tilfælde, som Enhver af egen Erfaring vil kunne supplere, men de vise, hvor stor Ulempe det er for Publikum, at det sjællandske Jernbaneselskab, der har alle Jernbaner her paa Sjælland i sin Haand, ikke er i Stand til at opfylde de Krav, som stilles fra Befolkningens Side.

Ordføreren (Lauber): Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har vistnok ikke Ret i, at Kjøbenhavns Kommune ved at gaa ind paa at afgive sin Del af Jernbanedæmningen kan slippe for at faae Havnbanen ført over Vesterbro i Niveau, thi saaledes som Lovforslagets § 3 er affattet, maa Jernbanen vistnok føres i denne Retning. Der er kun Spørgsmaal om den tillige skal føres i en Tunnel under Vesterbrogade. Den Bemærkning, som den ærede sidste Talefremsatte om en eventuel Ændring i § 3, forekommer mig egentlig at være fuldkommen begrundet, og jeg maa, idet jeg i alt Fald tilbids maa slutte mig dertil, indrømme, at den Udvei, som jeg tilfældigvis antydede, og som passede med nogle Uttringer af den høitærede Indenrigsminister, ikke er rigtig realiserbar. Jeg vil kun med Hensyn til dette Spørgsmaal endnu bemærke, at selv om det sjællandske

Jernbaneselskab ikke skulde være tilbøielig til strax at benytte Jernbanedæmningen, hvad jeg iøvrigt antager, at Selskabet vil være tilbøieligt til, saa vilde de Penge, der anvendes til et Spor langs Jernbanedæmningen, ingenslunde være bortkastede, thi et saadant Spor vilde gjøre meget væsentlig Nytte, det vilde strax fra første Færd sætte Havnbanen i Forbindelse med de vestjællandske Baner og derved gjøre Kjøbenhavns Havn langt mere tilgængelig for den sjællandske Trafik og sætte denne i Stand til i langt høiere Grad at benytte Kjøbenhavns Havn som Udførsningshavn.

Bille: Jeg er meget lidet tilbøielig til at forlænge denne Forhandling, men det forekommer mig dog, at der er en Bemærkning, som jeg bør gjøre. Ved Sagens foregaaende Behandlinger heri Tinget har det ogsaa været min Anskuelse, at det vilde være rigtig at forbre af Kjøbenhavns Kommune, at den uden Beberlag skulde afgive den gamle Jernbanedæmning, forsaavidt den ligger paa Byens Grund. Jeg dissentierede i den Henseende fra den ærede Minister, Tinget sluttede sig til denne Anskuelse, ligesom Landstinget ogsaa gif ind derpaa; men jeg tror ikke at jeg feiler, naar jeg udtaler, at det var en bestemt Forudsætning, at naar Kommunen skulde afgive denne Grund, saa var det, forsaavidt den skulde bruges til Jernbanen og ikke under nogen anden Forudsætning. Saaledes som det ærede Flertal nu stiller Sagen, forlanger det derimod, at Havnbanen ikke maa anlægges, uden at samtidigt denne Forbindelsesbane over Vigerslev anlægges, til hvilken Kommunen skal afgive denne Grundstrefning. Med andre Ord: der maa slet ingen Havnbane anlægges, medmindre Kommunen vil afstaa en Dæmning, som der mulig efter rette Beskommendes Mening slet ikke er Brug for. Jeg har ingen Ret til at dømme om, i hvilken Grad Ønsket om at faae Kommunen til at afgive Noget uden Beberlag, har indvirket paa Ønsket om ogsaa at faae denne Jernbane. Ved 1ste Behandling var man meget koldfindig lige overfor Vigerslev-Forbindelsesbanen og betragtede den som noget mindre nyttigt. Nu er den ærede Ordfører, som navnlig udtalte sig saa stærkt imod den, bleven dens varmeste Ven. Jeg veed som sagt ikke, hvormeget af dette Ven-skab der knytter sig til den Omstændighed, at Kjøbenhavns Kommune skal afgive denne Dæmning. Behøves den til en Jernbane, saa finder jeg det i sin Orden, at den afgives uden Beberlag, men behøves den ikke dertil, saa vil det efter Alt hvad der er oplyst om denne Sag, være en Ubillighed at forbre, at Kommunen skal afstaa den. I den Retning vilde jeg navnlig ønske, at mange ærede Medlemmer havde fuldstændig gjen-nemlæst Forhandlingerne i Landstinget. Det er nemlig der bleven oplyst, at vel har Staten i sin Tid givet Kommunen denne Jernbanedæmning uden noget Beberlag, men det er tillige oplyst,